

Rechtbank
van eerste aanleg
Veurne

Rep. nr 2347 /BR

De Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Veurne, zettend in kortgeding, heeft de volgende beschikking verleend:

In de zaak

1. _____, ingeschreven in het RPR _____ met KBO nummer _____ en waarvan de zetel van de vennootschap gevestigd is te _____;
2. _____, wonende te _____
3. _____ en zijn echtgenote, _____ samenwonende te _____
4. _____ wonende te _____
5. _____ gerechtsdeurwaarder, wonende te _____
6. _____ ingeschreven in het RPR _____ met KBO nummer _____ en waarvan de zetel van de vennootschap gevestigd is te _____
7. _____ en zijn echtgenote, _____ samenwonende te _____

cisers,
woonstkiezende op het kantoor van hun raadsman;
vertegenwoordigd door het advocatenkantoor _____ met kantoor te _____

advocaten

tegen:

Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering

verweerster,
hebbende als raadsman Meester _____

advocaat te _____

Gezien de dagvaarding dd. 6 september 2007, houdende vordering zoals in kort geding tot:

- de opheffing van het stakingsbevel van 23 augustus 2007, van de beslissing tot zegellegging van 23 augustus 2007 en van de bekrachtigingsbeslissing van 28 augustus 2007.
- het opleggen van het bevel aan verweerster om binnen de 24 uur na betekening-bevel van de tussende tussen te komen beschikking over te gaan tot zegellichting, op verbeurte van een dwangsom van 6.500 euro per dag vertraging.
- de veroordeling van verweerster tot de kosten.

Gezien de besluiten voor verweerster neergelegd op 19 september 2007.

Gehoord de partijen in hun middelen en besluiten.

Feitelijke uiteenzetting

Hiervoor kan verwezen worden naar de correcte feitelijke uiteenzetting van verweerster in haar besluiten neergelegd op 19 september 2007.

Bevoegdheid

Luidens artikel 154 lid 6 D.R.O. kan men in kort geding bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, bevoegd voor de plaats waar de handelingen, werken of wijzigingen worden uitgevoerd, de opheffing van de maatregel, waarbij de stillegging van de werken of handelingen en de staking van het gebruik van een gebouw is bevolen, vorderen tegen het Vlaams Gewest.

De toelaatbaarheid

Verweerster werpt op dat eisers geen rechtmatig belang hebben om huidige vordering in te stellen daar zij in se het behoud en de verderzetting nastreven van een toestand die strijdig is met de openbare orde. Zij stelt dat eisers middels hun vordering louter streven naar de mogelijkheid om verder, zonder enige vergunning, handelingen, werken of wijzigingen te kunnen uitvoeren, voortzetten of instandhouden, die expliciet verboden zijn door de strafwet die eisers de plicht oplegt om alle welk danige activiteiten aldaar stop te zetten, in afwachting van een nieuwe stedenbouwkundige vergunning.

Artikel 17 Ger. W. bepaalt dat de vordering slechts kan worden toegelaten voor zover de eiser de hoedanigheid en belang heeft om ze in te stellen. In artikel 18 Ger. W. wordt gepreciseerd dat een persoon slechts over het wettelijk vereiste belang beschikt wanneer hij zich kan beroepen op een persoonlijk en reeds verkregen, dadelijk belang. Bij wijze van uitzondering wordt de actio ad futurum toegelaten.

In het verslag Van Reepinghen wordt het belang omschreven als ieder materieel of moreel voordeel, effectief, maar niet theoretisch, dat de eiser kan halen uit de vordering

die hij instelde op het ogenblik waarop hij ze aanhangig maakt, zelfs zo de erkenning van het recht, de ontleding of de ernst van de schade pas komt vast te staan op het ogenblik van de uitspraak van het vonnis (Van Reepinghen, C., Verslag over de gerechtelijke hervorming, Brussel, 1964, 41) Bepaalde auteurs omschrijven het belang als het voordeel dat de eisende partij nastreeft met het instellen van de vordering (zie onder meer: Van Compernelle, J., *Le droit d'action en justice des groupements*, Brussel, Larcier, 1972, 383; Gutt, E. en Linsmeau, J., *Examen de jurisprudence, Droit judiciaire privé (1971-1978)*, RCJB, 1980, 418)

Het goed waarop de bevelen betrekking hebben, is, hoewel momenteel onwettig vergund, nog altijd eigendom van eisers. Het eigendomsrecht impliceert dat men er in de meest ruime zin van het woord mag over beschikken en er het genot van mag hebben maar het beschikken mag niet in strijd zijn met wetten, decreten of verordeningen.

Eisers stellen in hun dagvaarding niet dat zij verder werken willen uitvoeren of appartementen verkopen. Dat wordt door verweerders ook niet bewezen. Eisers houden voor dat zij zich momenteel in een overmacht situatie bevinden door toedoen van de overheid, namelijk het vernietigen van een bouwvergunning nadat de werken zijn voltooid. Zij stellen dat het stopzettingsbevel en bekrachtigingsbevel onwettig zijn, dat er geen wettige reden is om dergelijk bevel uit te vaardigen. Alleen al door het feit dat er een stakingsbevel, al dan niet wettig of terecht, op je eigendom wordt gelegd, heeft de eigenaar al een belang om dat aan te vechten. Een moreel belang volstaat.

De rechtbank is ook van oordeel dat, zelfs wanneer het stakingsbevel betrekking heeft op wederrechtelijk opgerichte constructies, eisers steeds de mogelijkheid moeten hebben om de rechtbank te laten oordelen of het stakingsbevel niet kennelijk onredelijk is of disproportioneel bezwarend (zie verder). Een andere interpretatie zou de bevoegdheid van de rechtbank overeenkomstig artikel 154 D.R.O. inhoudloos maken. Eisers hebben op grond hiervan eveneens het vereiste belang en hoedanigheid om een vordering in te leiden.

De vordering is bijgevolg toelaatbaar.

Beoordeling

Algemeen

Artikel 154 D.R.O. dat betrekking heeft op de staking van de in overtreding verrichte werken of handelingen bepaalt:

De in artikel 148 bedoelde ambtenaren, agenten of officieren van gerechtelijke politie kunnen mondeling ter plaatse de onmiddellijke staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik bevelen indien zij vaststellen dat het werk, de handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen zoals bedoeld in artikel 146.

Als de in artikel 148 bedoelde ambtenaren, agenten of officieren van gerechtelijke politie ter plaatse niemand aantreffen, dan brengen zij ter plaatse het schriftelijke bevel tot onmiddellijke staking op een zichtbare plaats aan.

Het proces-verbaal van de vaststelling wordt binnen 8 dagen bij aangetekende brief, met bericht van ontvangst of bij gerechtsdeurwaardersexploot ter kennis gebracht van de opdrachtgever, de architect en de persoon of aannemer die de werken of handelingen uitvoert. Betreft het bevel de staking van het gebruik van een goed, dan wordt het proces-verbaal op dezelfde manier ter kennis gebracht van de persoon die het goed gebruikt.

Tegelijkertijd wordt bij aangetekende brief een afschrift van het proces-verbaal verzonden naar de burgemeester van de gemeente op wier grondgebied deze werken of handelingen werden uitgevoerd en naar de stedenbouwkundige inspecteur.

Op straffe van verval moet het bevel tot staking binnen 8 dagen na de kennisgeving van het proces-verbaal aan de bevoegde stedenbouwkundig inspecteur, door hem worden bekrachtigd. Die bekrachtiging wordt binnen twee werkdagen per aangetekende brief verzonden naar de personen, vermeld in het derde lid.

De betrokkene kan in kort geding de opheffing van de maatregel vorderen tegen het Vlaamse Gewest. De vordering wordt gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in het ambtsgebied waarvan het werk en de handelingen werden uitgevoerd. Boek II, Titel VI van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op de inleiding en de behandeling van de vordering.

Artikel 154 D.R.O. bepaalt geen termijn waarbinnen een vordering tot opheffing dient te worden ingesteld. De voorzitter beoordeelt enerzijds de formele wettigheid van het stakingsbevel maar ook de interne wettelijkheid en opportuniteit van de handeling anderzijds. Bovendien put de voorzitter uit de samenhang van het gemeen recht en artikel 154 het recht om te beslissen over de noodzaak en opportuniteit alsmede over de dringende aard van de aangelegenheid.

Er wordt algemeen aanvaard dat de voorzitter, wanneer hij recht doet o.g.v. artikel 154 van het D.R.O., over de vordering tot opheffing van het bevel tot staking van de werken ten gronde en definitief beslist. Men is het er ook algemeen over eens dat de voorzitter niet over het bodemgeschil een definitieve beslissing neemt, namelijk over de vraag of er een inbreuk is op de stedenbouwwetgeving. De voorzitter mag geenszins de grond van de zaak raken en neemt geen beslissing over de rechten van de partijen

Vergelijk:

- Hubeau, B., Sancties, in: Het onroerend goed in de praktijk, Ruimtelijke ordening en stedenbouw, deel 5, Kluwer, Rechtswetenschappen, losbl. VI.F.3-4 VI.F.3-5.
- Hubeau, B. en Peremans, R., De sanctionering van stedenbouwinidrijven. Die Keure, 1993, p 82-84.

De wettigheid van het stakingsbevel, de zegellegging en het bekrachtigingsbesluit

Eisers stellen dat het stakingsbevel en het bekrachtigingsbesluit niet wettig zijn daar beide uitgaan van een gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Zij zijn van oordeel dat dit in strijd is met de letter en de geest van het D.R.O. 1999, met het substantieel beginsel dat uitsluit dat de beslissende en de bekrachtigende overheid dezelfde is en met het onpartijdigheidsbeginsel.

Artikel 148 D.R.O. bepaalt duidelijk dat naast de agenten en officieren van gerechtelijke politie, de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de provinciegouverneur aangewezen gemeentelijke en provinciale ambtenaren, de in artikel 146 genoemde misdrijven kunnen opsporen en vaststellen door een proces verbaal.

Artikel 148 laatste lid bepaalt dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteurs met de hoedanigheid van officier van de gerechtelijke politie zijn bekleed. Dit geldt niet voor de overige in artikel 148 opgesomde ambtenaren (Roelands, B., Het wijzigingsdecreet van 26 april 2000: correcties op de nieuwe ruimtelijke ordening, Tijdschrift voor milieurecht, 2000, p. 285-286)

Artikel 154 D.R.O. bepaalt dat de in art 148 bedoelde ambtenaren of officieren van gerechtelijke politie de staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik kunnen bevelen indien zij vast stellen dat het werk, de handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen zoals bedoeld in artikel 146 of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van artikel 114 §2.

Gezien de stedenbouwkundige inspecteurs de hoedanigheid van officier van de gerechtelijke politie hebben vallen zij wel degelijk onder de in artikel 154 D.R.O. vermelde bevoegde personen en hebben zij dus wel de bevoegdheid om de staking te bevelen.

Artikel 154 D.R.O. bepaalt verder dat de bevoegde stedenbouwkundige inspecteur op straffe van verval het bevel tot staking binnen 8 dagen na de kennisgeving van het proces verbaal moet bekrachtigen.

Het behoort dus tot de taken van een stedenbouwkundig inspecteur om stedenbouwmisdrijven op te sporen en vast te stellen, om zich voltrekkende stedenbouwmisdrijven stil te leggen door een bevel van staking van de werken, handelingen, wijzigingen en/of het gebruik eventueel begeleid door verzegelingen en inbeslagname van materiaal en materieel en om deze stakingsbevelen te bekrachtigen. (Hubeau, B. e.a., Handboek Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw, Die Keure, 2004, p 82; Zakboekje ruimtelijke ordening, Kluwer, 2007, p 594-595; Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Vlaams Gewest, artikelsgewijze commentaar – D.R.O., art 154/10)

In casu werd het stakingsbevel en de verzegeling gegeven door gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

De bekrachtigingsbeslissing is gebeurd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur

Hoe deze ambtenaren zich bij hun optreden tot mekaar verhouden is een open vraag. Ieder begin van toelichting of verklaring ter zake ontbreekt in de parlementaire voorbereiding van het D.R.O. (Hubeau, B., De recente evoluties en knelpunten in de ruimtelijke ordening en de stedenbouw (1998-2002), het nieuwe decreet ruimtelijke ordening geactualiseerd, Die Keure, 2002, p248) Feit is dat de wet duidelijk is en aan de stedenbouwkundig inspecteur beide bevoegdheden, met name stakingsbeveler en stakingsbekrachtiger, toekent wat niet automatisch een schijn van partijdigheid doet vermoeden en waarbij in onderhavige zaak partijdigheid in hoofde van één van de in-

specteurs niet bewezen voorkomt.

Gezien zowel de staking en verzegeling als de bekrachtiging ervan door bevoegde personen gegeven zijn, is de rechtbank van oordeel dat het stakingsbevel, de zegellegging en het bekrachtigingsbesluit wettig zijn.

Het wordt daarbij niet betwist dat het proces-verbaal van vaststelling overgemaakt werd aan eisers en dat het stakingsbevel bekrachtigd werd binnen de acht dagen na de kennisgeving ervan aan de stedenbouwkundige inspecteur (zie artikel 154 5de lid D.R.O.).

De vereiste van een strafbare inbreuk

Door de terugwerkende kracht erga omnes van de nietigverklaring door de Raad van State wordt de stedenbouwkundige vergunning geacht nooit te hebben bestaan. Dit houdt in dat de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen ab initio dienen te worden beschouwd als zijnde uitgevoerd en instandgehouden zonder geldige toelating of vergunning, wat een wanbedrijf uitmaakt (cfr. art. 146 lid 1, 1° D.R.O.; Cass, 28 september 1999, R.W., 1999-2000, p 1160 e.v., met noot Debersaques, G., en Lefranc, P.).

De rechtbank is van oordeel dat dergelijk wanbedrijf een staking van werken en gebruik niet verantwoordt als er geen vergunningsplichtige werken meer worden uitgevoerd noch een functiewijziging heeft plaatsgevonden noch er te vrezen valt voor toekomstige schade.

Het stakingsbevel vindt haar grondslag in de idee van een (preventieve) stillegging van de onwettig uitgevoerde werken om zo een verdere aantasting van de goede ruimtelijke ordening te verhinderen. Het voorkomt tevens dat de overheid wordt geconfronteerd met de problematiek van 'het voldongen feit'. Tevens voorkomt een dergelijke preventieve aanpak ontegensprekelijk dat aanzienlijke bedragen worden geïnvesteerd die naderhand verloren blijken te zijn en dat jaren later een rechter een herstelmaatregel moet bevelen met alle mogelijke sociale en economische drama's van dien (Hubeau, B., e.a., Handboek ruimtelijke ordening en stedenbouw, die keurc, 2004, p 848)

Uit artikel 154 lid 1 D.R.O. blijkt dat de onmiddellijke staking van een werk, een handeling of het gebruik het voorwerp van het stakingsbevel kan zijn.

Opdat het stakingsbevel zou kunnen worden bevolen moet het een werk, handeling of wijziging betreffen die een inbreuk vormen zoals bedoeld in artikel 146 D.R.O. of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van artikel 114 §2 D.R.O. (art. 154 lid 1° D.R.O.)

Er moet een bevel tot staking van de werken gegeven worden in alle gevallen zoals opgesomd in artikel 146 eerste lid 1° tot en met 7° D.R.O., d.w.z. telkens wanneer er sprake is van een bouwmisdrijf. Ook wanneer de betrokkenen zouden verklaren dat zij een verzoek tot regularisatie of tot vergelijk aan de bevoegde overheid hebben ingediend (Handhavingszakboekje 2003 ruimtelijke ordening, Kluwer, 2002, p. 93)

De ministeriele omzendbrief van 03.07.1971 (BS 27.08.1971) vermeldt welke gegevens een proces verbaal van vaststelling moet bevatten. Het proces verbaal moet bevatten :

- De aanduiding van de juiste identiteit van de eigenaar alsook van degenen die medeplichtig zijn aan de overtreding
- De juiste aanduiding van de plaats, het kadastraal nr en van de oppervlakte
- De volledige beschrijving van de overtreding

Het is belangrijk om een nauwkeurige beschrijving van de staat van de uitgevoerde werken of handelingen er aan toe te voegen.

Een bevel tot staking van het werk of van de handelingen geeft in de regel geen aanleiding tot discussie. In principe weten de betrokken partijen welke werken en handelingen verder bijdragen tot de verwezenlijking van het betwiste bouwwerk.

Van werken die bijna voltooid zijn kan de staking nog worden bevolen (Cass. 14 februari 1997, Arr. Cass., 1997, I, 87) maar dit kan niet indien de werken voltooid zijn. (Antwerpen, 18 oktober 1999, R.W., 2000-01, 1087, met noot Carette, A.) vermits de staking niet meer kan bijdragen tot het vrijwaren van de mogelijkheid om een herstelmaatregel op te leggen. Een stakingsbevel is immers geen 'voorlopige straf'.

In casu stelt het proces verbaal van vaststelling en van stillegging van werken en van staken gebruik :

*'... vastgesteld te hebben dat op het perceel gelegen ...
volgende werken en aanwendingen weerech-
rechtelijk in uitvoering waren en in stand werden gehouden :
Overeenkomstig art 146,1° handelingen, werken en wijzigingen te hebben uitgevoerd
na vernietiging (RvSt arrest nr van de stedenbouwkundige vergunning waar-
onder begrepen het afwerken, bewonen en instandhouden van een appartementsge-
bouw zonder te beschikken over een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning.
...Overwegende dat de constructie bijgevolg niet over een uitvoerbare stedenbouw-
kundige vergunning beschikt. Overwegende dat, alhoewel het gebouw langs buiten af-
gewerkt lijkt, dit langs de binnenkant nog niet het geval is. Dat, op 4 appartementen,
het gebouw leeg is en nog niet bewoonbaar is. Dat er 4 appartementen zijn die heden
door de particuliere eigenaars afgewerkt worden.
Dat de stedenbouwkundige inspecteur niet voorbij kan gaan aan het feit dat er geen
uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning voorhanden is voor het gebouw. Dat de
appartementen heden nog steeds te koop worden aangeboden (dit blijkt oa uit het grote
aantal affiches voor de ramen). ...
Om te verhinderen dat de appartementen woonklaar worden gemaakt en dat nog ap-
partementen worden verkocht is beslist over te gaan tot verzegeling van de apparte-
menten die nog niet ingericht worden door de kopers. Dit als bewarende maatregel om
verdere schade en problemen te vermijden. ...'*

Het is helemaal niet duidelijk welke werken eisers aan het uitvoeren waren. Uit het proces verbaal blijkt dat gebouw langs de buitenkant afgewerkt is. Er wordt enkel gesproken van afwerken, bewonen en instandhouden. Uit de foto's die door eisers werden neergelegd blijkt dat het sanitair en de keukens geplaatst zijn en dat zelfs de tuin (al gedeeltelijk) is aangelegd. Er kan niet worden achterhaald of de werken waarvan

sprake in het proces verbaal vergunningsplichtige werken waren of andere belangrijke werken. Eisers spreken van gordijnen hangen en meubels plaatsen.

Geen enkel element laat toe aan te nemen dat de alle (vergunningsplichtige) werken reeds waren uitgevoerd zodat het bevel tot staking van de werken hier haar doel mist.

De mogelijkheid tot staking van het gebruik

Daarbij stelt zich de vraag welk gebruik er kan worden gestaakt. Het stakingsbevel is gefundeerd op de idee van de beveiliging van de macht van de (bodem)rechter om het herstel te bevelen: men moet vermijden dat werken of handelingen voortgezet worden die later door de rechter moeilijk ongedaan kunnen worden gemaakt, zodat zijn opdracht om zo nodig het herstel in de vorige toestand te bevelen, bemoeilijkt zou worden. Het onmogelijk wordt te realiseren wegens een onomkeerbare toestand.

In zo'n geval zou een stakingsbevel van het gebruik geen beveiligingsmaatregel vormen, maar wel een straf die strikt genomen zelfs verder lijkt te gaan dan een mogelijke veroordeling ten gronde zou opleveren. Een beslissing ten gronde beslecht immers in eerste instantie het lot van de wederrechtelijk opgericht werken, met als mogelijk gevolg dat het (niet-vergunningsplichtige) gebruik onmogelijk wordt.

De staking van werken bevelen, kan principieel worden verantwoord als beveiligingsmaatregel. Het is maar zeer de vraag of het bevel tot staking van het gebruik in zo'n geval niet veeleer een wijze van sanctionering uitmaakt die nog weinig uitstaans heeft met het karakter van een beveiligingsmaatregel.

Vreest het bestuur dat het gebruik ertoe leidt dat het stakingsbevel niet wordt getreden, dan lijkt het gepaster om het arsenaal van maatregelen aan te spreken om de bevelen staking van de werken af te dwingen. Desgevallend kan het bestuur overgaan tot verzegeling of inbeslagname. De staking van gebruik bevelen vindt geen verantwoording in het verzekeren van de naleving van een bevel tot staking van de werken.

De staking van het gebruik kan worden bevelen voor zover het gaat om een gebruik dat valt onder de toepassing van de vergunningsplichtige functiewijzigingen (art. 99 §1, 6°) zoals bepaald in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen, en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is. Maar ook in dit geval moet men het stakingsbevel kunnen verantwoorden als beveiligingsmaatregel wat minder vanzelfsprekend is dan wanneer het gaat om de staking van werken. (Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Vlaams Gewest, artikelsgewijze commentaar - DRO art 154/12 – 154/14) In casu heeft het kwestieuze gebouw geen enkele vergunningsplichtige gebruikswijziging ondergaan.

De stedenbouwkundige inspecteur stelt dat staking van gebruik wordt opgelegd als beveiliging om verdere schade te vermijden. De rechtbank ziet niet in welke schade kan worden vermeden daar de appartementen toch niet kunnen verkocht worden zonder een geldige stedenbouwkundige vergunning. Er kan bovendien worden opgemerkt dat uit de neerlegde foto's blijkt dat minstens één appartement wordt bewoond.

Het komt de rechtbank dan ook voor dat er hier sprake is van een kennelijke onredelijkheid zodat de vordering tot opheffing van het stakingsbevel van 23 augustus 2007 van de beslissing tot zegellegging van dezelfde datum en van het bekrachtigingsbesluit van 27 augustus 2007 (aangetekend ter kennis gebracht op 28 augustus 2007) gegrond is.

De gevorderde dwangsom

Eisers vorderen verder dat binnen de 24 uur na betekening bevel van de tussen te komen beschikking tot zegellichting over te gaan en dit op verbeurte van een dwangsom van 6.500 euro per dag vertraging. De rechtbank is de mening toegedaan dat een dwangsom niet nodig is om de overheid ertoe aan te zetten haar medewerking te verlenen aan huidig vonnis.

Gelet op artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

Wij, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, zetelend zoals in kort geding, in eerste aanleg en op tegenspraak.

Verklaren de vordering van eisers toelaatbaar en gegrond zoals hierna bepaald.

Heffen het stakingsbevel van 23 augustus 2007 en de beslissing tot zegellegging van 23 augustus 2007 van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur (referentie van het Agentschap Inspectie RWO – inspectie en de bekrachtigingsbeslissing van 27 augustus 2007 van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur [referentie van het Agentschap Inspectie RWO – inspectie waarbij de staking van werken of handelingen en de staking van het gebruik te werd bevolen, op.

Machtigen eisers om de aangebrachte zegels te verbreken.

Wijzen het meer gevorderde af.

Veroordelen verweerster tot de kosten van het geding, die om die reden in haar hoofde niet dienen begroot te worden en die in hoofde van eisers begroot worden als volgt:

- dagvaarding:	209,09 euro
- rechtsplegingsvergoeding:	<u>242,94 euro</u>
	452,03 euro

Verklaren de onderhavige beschikking uitvoerbaar bij voorraad ingevolge artikel 1039 van het gerechtelijk wetboek.

* * *

Aldus *gewezen* en *uitgesproken* in openbare terechtzitting van drie oktober tweeduizend en zeven.

Aanwezig: _____, voorzitter en _____ griffier.